

Kerstverhaal: 'De ster'

Voetje voor voetje schuifelt een kleine knaap van zeven jaar door de lange brede gang van het grote herenhuis. Hij klemt zijn viool heel stijf tegen zich aan. Zijn kleine nog korte arm kan de vioolkist bijna niet omspannen. De gang heeft veel hoge houten deuren. Voor de laatste deur, waar een muzieksleutel op staat, blijft hij staan. Hier moet hij zijn. Heel voorzichtig klopt hij met zijn fijngevoelige vingertjes op het hout. De deur zwaait open en een lieve stem zegt: 'Kom d'r in Godfried, ik had jou al verwacht.' Bij die lieve stem hoort een slanke dame met mooi golvend haar en blauwe ogen. Heel anders dan Moe. Moe had bruin haar en ook bruine ogen. 'Trek jouw jas maar uit Godfried, dan zal ik die voor jou ophangen. In het vervolg mag je jouw jas zelf wel op de kapstok hangen als je weer komt.'

Heel even staat hij alleen in de mooie kamer. De zon schijnt door het raam naar binnen en beweeglijke stofdeeltjes dansen in de zonnestralen, alsof ze willen zeggen, wij zijn bij jou Godfried. Het geeft hem rust.

Als de dame weer terug komt en de deur heeft gesloten, zegt ze: 'Ik heb van jouw vader gehoord dat jij graag wil leren vioolspelen. Wat mooi dat je al een instrument hebt. Ik ben jouw lerares en je mag mij juf Gerlinde noemen. Ik ben heel nieuwsgierig naar jouw viool. Wil je hem uit de kist halen?' Als hij de viool aanraakt prikken tranen in zijn ogen, maar hij kan ze binnenhouden. 'Wat een prachtig instrument', zegt de juf. 'Is die echt van jou?' Hij slikt even en zegt dan: 'Ja, juf Gerlinde. Hij was van mijn Moe en nu heb ik hem gekregen.' 'Nu, dan zullen we ons uiterste best doen zodat je daar al heel snel een versje voor jouw Moe op kunt spelen.'

Thuis is Godfried veel alleen want Pa is altijd boven in z'n notariskantoor aan het werk. Als Pa hem die avond lekker ondersteopt luistert hij net zo lang tot hij de kamerdeur beneden dicht hoort gaan. Dan stapt hij heel voorzichtig uit z'n bed en schuift het gordijn een stukje opzij. Zijn ogen zoeken de donkere nachtlucht af naar een ster. Maar het is zo donker dat er geen ster te zien is. Pa heeft hem vertelt dat Moe nu in de hemel is en een ster is geworden. Hij mist Moe zo erg. Vooral als hij 's avonds naar bed moet. Moe speelde altijd op haar viool voor hem en zong dan over de sterren. Hij zal dat liedje nooit vergeten. Verdrietig valt hij in slaap.

Als hij de volgende dag weer bij juf Gerlinde is zegt ze dat hij flink gestudeerd heeft en al heel mooi opschiet. Juf is heel tevreden en zegt dat hij binnenkort wel wat voor zijn Moe kan spelen. 'Wat wil je graag voor haar spelen mijn jongen?' 'Mijn Moe is in de hemel en is nu een ster en ik wil graag het liedje van de sterren voor haar spelen.' Juf Gerlinde schrikt zichtbaar. 'Och Godfried, mijn lieve jongen, ik wist niet dat jouw Moe niet meer bij jullie is. Maar welk liedje dan? Kan je die voor mij zingen?' 'Jawel juf.' Zijn heldere kinderstem klinkt iel door de hoge kamer als hij begint te zingen:

'AAN DE HOGE DONKERE HEMEL ZIE IK STERREN GROOT EN KLEIN
'K ZOU ZO GRAAG EEN HEEL KLEIN POOSJE BOVEN BIJ HEN WILLEN ZIJN
EN DAN ZOU IK AAN HEN VRAGEN KUN JE HIER NOU ALLES ZIEN
ALLE BOMEN ALLE HUIZEN OOK DE KINDEREN MISSCHIEN
WACHT IK WEET HET ALS HET DAG IS EN DE ZON IS OPGESTAAN
ZIE 'K GEEN STERRETJE MEER SCHIJNEN MAG JE DAN SOMS SLAPEN GAAN'

Verlegen slaat hij z'n ogen neer en zijn lange donkere wimpers leggen een schaduw op z'n roze kinderwangen. Hij ziet dat juf kippenvel op haar armen heeft. Zou ze het koud hebben? Hoe kan dat nou want het is ja zo warm. Hij schrikt op als ze zegt: 'Dat is prachtig Godfried. Wil je dat ook vaak voor mij zingen? Dan kan ik de muziek er bij maken. Misschien kunnen we het dan later samen spelen. Jij op jouw viool en ik op de piano.'

's Avonds op bed, als Pa weer naar beneden is, kruipt hij er weer heel stiekem uit en schuift het gordijn weer een stukje opzij en zowaar het is helder. Maar er staan zoveel sterren. Welke is nu van Moe? Hoe moet hij haar nu vinden? Hij schuift het gordijn helemaal opzij en gaat weer op bed liggen. Zijn kindergezicht straalt naar de hemel vol met sterren. Als hij wat begint te dommelen schrikt hij op en spert zijn ogen wagenwijd open. Die ster daar, ja degene die naar hem knipoogt. Ja echt, kijk maar, nu doet hij het weer. Dat is vast Moe, zijn lieve Moe. Waarom heb ik die ster niet eerder ontdekt. Het is de helderste van allemaal. Zou Moe gehoord hebben dat ik het sterrenliedje voor juf heb gezongen? Blij dat hij zijn Moe gevonden heeft, valt hij in een diepe slaap.

De volgende dag als hij uit school thuis komt, hangt er een vreemde jas aan de kapstok. Pa is ook beneden, hij hoort hem praten. In de kamer zit tot zijn grote verbazing juf Gerlinde. 'Kom bij ons zitten mijn jongen, dan krijg je ook een kopje thee', zegt Pa. Het is heel knus en warm in de kamer en Godfried proeft weer de gezelligheid van samenzijn. In de komende tijd zit juf Gerlinde heel vaak in de kamer als Godfried uit school thuis komt. Het is al vreemd als ze er niet is. Dan is alles opeens weer koud en stil. Ze brengt warmte mee en liefde. Precies wat hij zo nodig heeft.

Nu de kersttijd aanbreekt branden er 's avonds altijd kaarsen en gaan ze samen met z'n drieën een mooie kerstboom kopen, die hij samen met juf Gerlinde mag versieren. Zijn gezicht is rood van spanning. Het maakt hem helemaal blij.

Op kerstavond, als Pa hem 's avonds naar bed brengt, zegt Pa: 'Moet je eens horen, mijn lieve jongen, wat zou jij ervan vinden als juf Gerlinde altijd bij ons blijft en voor ons gaat zorgen. Dan zijn wij niet meer zo alleen.' Godfried moet dit even verwerken en voordat hij antwoord kan geven rollen er een paar dikke tranen over zijn gezichtje. 'En Moe dan?', vraagt hij. 'Moe vindt het vast goed, ze wil echt niet dat wij alleen blijven. Ze wil dat er weer iemand voor ons zorgt en ons liefde geeft. Jij vindt juf Gerlinde toch ook aardig?' 'O ja Pa, ik vindt haar heel lief. Maar zou Moe het niet erg vinden als ik juf Gerlinde ook lief vindt?' 'Nee mijn jongen, ze heeft allang gezien dat het goed is.'

Op deze bijzondere Kerstavond straalt uit een wolkeloze hemel een heldere ster en knipoogt voortdurend naar het slapende kind.